

СОБОР СВЯТОТРОЇЦЬКИЙ

Споконвіку було Слово, і з Богом було Слово,
і Слово було - Бог. З Богом було воно споконвіку.
(Ів.1,1-2)

Вісник парафії Пресвятої Трійці м. Дрогобича

лютий 2010 №3 (174)

СТРІТЕННЯ ГОСПОДА БОГА І СПАСА НАШОГО ІСУСА ХРИСТА

Різдвяний цикл свят завершується празником Господнього Стрітєння, котрий святкуємо 15 лютого, на 40-ий день після Різдва Христового. Цей празник своїм змістом тісно зв'язаний з празником Різдва Христового, бо тут так само Христос нам об'являє Своє божество. Назва Стрітєння символізує зустріч Сина Божого і Його Пресвятої Матері з праведним Симеоном – тому празник і отримав назву Стрітєння.

У Старому Заповіті ще з часів св. пророка Мойсея був такий Божий закон, що забороняв ізраїльтянкам після народження дитини впродовж певного часу виходити поміж люди і доторкатись до речей, що присвячені Богу тому, що жінки після родів вважалися нечистими. На 40-ий день після народження хлопчика, і 80-ий день після народження дівчини кожна мати повинна була принести до дверей святині однорічне ягня на жертву всепалення як знак визнання Божої влад над собою та подяку за щасливі роди, а голуба — на жертву за гріхи. Після цього жінка вважалася очищеною. Убогі люди могли принести два голуби замість ягня.

Коли Божа Мати народила Ісуса Христа, вона не була зобов'язана виконати обряд такого очищення, бо не була звичайною жінкою. Вона й після народження Ісуса залишилася Пречистою Дівою; та оскільки люди не знали про її дівоче материнство через Святого Духа, то Марія покірно виконала цей ізраїльський закон, бо вірила, що таким чином прославить Господа Бога.

Разом з обрядом очищення виконала Марія ще й другий закон, за яким кожного первородного сина треба було принести до святині та пожертвувати Богу, а після цього викупити за п'ять сиклів (грошових одиниць того часу). Ісусу Христу, Божому Сину, не потрібно було виконувати цих людських законів, та він виконав той закон, щоб дати всім нам великий приклад покорі, послуху, побожності та пожертви Богу для Його слави й спасіння людського роду.

У той час збулась наперед передбачена у пророцтвах зустріч Христа з праведним Симеоном. Про це детально згадується в Євангелії від Луки (Лк 2:22-38). Церковне передання додає, що священик Захарія, який був тоді у храмі, ввів

ши до святині Пречисту Діву Марію з Ісусом, поставив її не там, де, звичайно, стояли жінки, які приходили обряд очищення, а на місці, призначеному для дівичь, куди жінки не могли заходити. Це викликало обурення книжників, хранителів закону ізраїля, що бачили в цьому порушення законного порядку. Подія принесення Ісуса до святині Божою Матір'ю нагадує нам обряд християнського "вводу", коли наші християнські матері приносять своїх новонароджених дітей до церкви, де відбувається церковне благословення матері й дитини. Мати з дитиною входять до церкви, священик приводить їх до тетраподу, мати стає навколішки, а священик молиться, благословить їх та кропить свяченою водою. Таким обрядом виводу Свята Церква виявляє пошану жінці, яка в чесному християнському подружжі народила нового слугу Божого. Коли християнська жінка приходить після народження дитини перший раз до церкви, то сповняє обов'язок вдячності Богу за те, що дав їй ласку щасливо дочекатися дитини, видужати й знову

прийти до храму Божого. Тоді щаслива мати за прикладом Божої Матері повинна пожертвувати Богу те дитя, яким обдарував її Господь, і сердечне просити Бога прийняти це дитя за своє, а їй щоб поміг виховати дитя у християнському дусі.

Є в нас ще інший звичай, пов'язаний зі святом Христового Стрітєння, — благословення свічок. Цей обряд нагадує нам, що Ісус Христос, світло від світла, в день принесення до єрусалимського храму перший раз об'явив себе прилюдно як "світло для поган". А нас цей обряд вчить, все своє життя вірно йти слідом за Ісусом Христом, який своїм прикладом і наукою освітлює дорогу нашого життя. Побожні християни мають звичай берегти посвячені на Стрітєння свічки і світити ними у різні потреби з вірою і надією, що Бог дасть їм бажане добро і обереже від нещастя.

Історія празника

Мета празника Стрітєння: прославити Богоявління на землі, звеличити Христове Божество та віддати честь Пречистій Діві Марії як Богоматері. Празник Господнього Стрітєння започаткувався в Єрусалимі в другій половині IV ст. Першу згадку про нього подає паломниця С. Етерія у своєму щоденнику, де вона називає його "40-им днем після Богоявління". З Єрусалиму празник поширився на цілий Схід, але тільки в VI ст. за цісаря Юстиніана (†527-565) його узаконили. Звичай благословити свічки на Стрітєння прийшов аж після X ст. Вперше про це згадує Римсько-Германський службеник з XII-ст.

У Східній Церкві Стрітєння належить до Господських празників. Цей празник має один день перед- і сім днів після-празденства. На цей день мають проповіді багато Отців і вчителів Східної Церкви. Службу празника написали св. Андрій Критський, св. Іван Дамаскін, св. Косма Маюмський, патріарх Герман і Йосиф Студит. Наступного дня після Стрітєння Східна Церква святкує пам'ять праведних Симеона й Анни.

Звернення Владики Юліана До духовенства, чернецтва і мирян Самбірсько-Дрогобицької Єпархії

**Слава Ісусу Христу!
Всесвітліші і всечасніші отці!
Преподобні ченці і черниці!
Возлюблені брати і сестри!**

У 2010 році будемо святкувати празник Воскресіння Христового 4 квітня, а це найшвидше із всіх можливих випадків. Таким чином приготування до Пасхи, а саме, богослужіння із Посної тріоди, накладатимуться вже на поспраденство Богоявлення Господнього, як рівнож різдвяний привіт та прикрашення храмів новорічними атрибутами згідно місцевої традиції матимуть місце до самого початку Великого і благословенного посту. Відзначення свят Трьох святих та Стрітіння Господнього також припадають на алітургічні дні відповідно — п'ятницю сиропусного тижня та перший день посту.

Оскільки таке трапляється дуже і дуже рідко та, щоб однаково у цілій Єпархії поєднати приписи уставу та теперішню традицію, даним розпорядженням зобов'язую всіх парохів та адміністраторів парафій, а також настоятелів монастих обителей у Дрогобичі, Добромилі та Лаврові дотриматися наступних постанов.

1. Християнські привіти.

Вітанням *Христос рождається* здоровим одні одних від Різдва Христового до віддання свята Богоявлення Господнього,

що припадає на середу, 27 січня. Із четверга, 28 січня, вітаємося щоденним християнським привітом *Слава Ісусу Христу*.

2. Новорічні та різдвяні атрибути.

Прикрашені у храмах ялинки, гірлянди, дідухи та інші новорічні атрибути, а також і вертеп (шопка), повинні бути забрані у днях 28-31 січня, тобто зразу після віддання празника Богоявлення Господнього.

3. Свято Трьох святих.

Празник Трьох святих святкуємо 12 лютого. Цього року це свято припадає на сиропусну п'ятницю, тобто день, коли беруться богослужіння із посної тріоди із молитвою святого Єфрема Сиріна і поклонами. Само собою зрозумілим є те, що поєднання покаєльних богослужінь із святом є несумісними. Проблемою є те, що у нашій місцевості закрався звичай в алітургічні дні сиропусного тижня все ж таки служити Божественну Літургію. Тому поручаю душпастирям доbove коло сиропусної п'ятниці дотриматися згідно припису уставу, проте у цей день служити Божественну Літургію із тропарами і читаннями апостола та євангелія свята Трьох святих. Натомість напередодні, у четвер, як того велить устав, дотриматися правила часослову празника Трьох святих, а на Літургії взяти тропарі

четверга і читання апостола та євангелія сиропусного четверга.

4. Свято Стрітіння Господнього.

15 лютого, коли святкуємо празник Стрітіння Господнього, припадає у понеділок першого тижня Великого посту. Устав у такому випадку переносить святкування свята Стрітіння Господнього на попередню, тобто сиропусну неділю. Оскільки згідно постанов Синоду Єпископів УГКЦ перший день посту у заховуванні пісних приписів однозначний із приписами Страсної п'ятниці, то він аж ніяк не може поєднувати у собі радості свята. Тому зобов'язую всіх дотриматися вимог уставу, тобто празник Стрітіння Господнього святкувати у сиропусну неділю 14 лютого.

5. Перший день Великого посту.

Виходячи із постанови зазначеної у попередньому пункті, перший день Великого посту є алітургічним днем. Цього прошу всіх дотримуватися не лише у році, що надходить, але й у подальших роках.

Користаючись нагодою, що дане розпорядження виходить напередодні Різдва Христового і Нового року, хочу ще раз всіх привітати і побажати Божого благословення, здоров'я, ревності у виконанні своїх обов'язків та смачної куті і веселої коляди.

**Благословення Господнє на Вас!
+Юліан (Вороновський),
Єпископ
Самбірсько-Дрогобицький**

КОЛЯДА 2010

Кураторство N 25

**Вул. В. Стуса, вул. Сірка, вул. Бурка,
вул. Шептицького, вул. Реваковича,
вул. Й. Сліпого, вул. Прорізна.**

Куратори: Євдокія Рик

5 грн.: Сірик. **8 грн.:** Стрийський.
10 грн.: Кравчук, Радишак, Болахівська, Федоронько, Глова, Шпільчак.
15 грн.: Ярошович, Терешкевич, Бунь, Скірко, Войтко.
20 грн.: Прокопович, Гадиняк, Друлик, Хлопик, Кіт, Мундяк, Дошак, Пурий, Онишків, Говдяк, Уграк, Дмитрієва, Наконечна, Середницька, Середницька, Грицик, Журило, Гашишин, Калічак, Чепич, Залокотська, Перхун, Флюнт, Федашин, Унятицький, Луців, Грицик, Караван, Пітель, Мирончук, Ярема, Волошин, Невідомий, Дідух, Галик, Косар, Цицук, Роман, Кобильник, Лісовець.
25 грн.: Кушнір.
30 грн.: Рик, Білинська, Грабівська, Ліщинський, Сальо, Грицай, Ощипок, Гриневська, Міштурак, Яцик.
40 грн.: Болонний, Кульчицька, Гриник, Клименко, Гулянович, Пріндена.
50 грн.: Журавчак, Кормило, Винницька, Колодій, Бермес, Владига, Харкавців, Максимова, Фінагеев, Березнянський, Хемич, Фок, Фідик, Фартушок, Ядловська, Кожушаник, Блищак, Савечко, Стрийський, Свистун, Садовий, Скварок,

Гурбель, Малешко, Плуханик, Строгуш, Турик, Дідух, Древецька, Пастернак, Андрієшин, Бориславська, Мартиняк, Дзідель, Паньків, Гординськ, Тершак, Ясінська, Боханок.

60 грн.: Костецький. **75 грн.:** Бульо.
100 грн.: Міраї, Мисак, Колодій, Рожко, Стецик, Калічак. **200 грн.:** маг. "ABC"

Кураторство N 26

**Вул. Вол. Великого, N 2,
вул. П. Орлика, пров. Огородній**
Куратор: Марія Ярошович

5 грн.: Тустановська.
10 грн.: Климишин, Мацкевич, Федашак, Чайківська, Владига, Філь, Еряшев, Сокирко, Галелюка, Дашко.
15 грн.: Лимич, Дашко.
20 грн.: Візнюк, Олексин, Мацкевич, Козловська-Бурбель, Снятинський, Козак, Кобрин, Городиський, Кінаш, Пришляк, Кохана, Дзюринець, Кубай.
30 грн.: Стадник, Малик, Писуляк.
50 грн.: Попів, Ярошович, Дяків, Кагуй, Ярошович, Антонов, Кушнур, Михальська, Куца.

Кураторство N 29

Вул. Л. Українки NN15-29, 38-46
**Куратори: Леся Попільовська,
Л. Шимушовська**

10 грн.: Черкашина, Фігель.
11 грн.: Телятнікова. **15 грн.:** Мураль.

20 грн.: Довжанська, Казанський, Болюк, Хомич, Кравець, Васіна, Біляк, Бородіна, Голод, Нечипор.

25 грн.: Кушнір.

30 грн.: Посоленик, Козицький, Королик, Сивохп. **40 грн.:** Мазник, Бонис.

50 грн.: Смерчанський, Попільовський, Шимушовський, Іванишин, Єршова.

70 грн.: Шлярп.

100 грн.: Мацьо, Яцимирський.

Кураторство N 31

**Вул. Л. Українки N11-13,
вул. Нижанківського.**

Куратор: Агафія Гнатів

5 грн.: Максимович, Хомутова.
10 грн.: Кошарний, Кушнір, Коваль, Бикова, Кукуруза, Крецул, Стебельська, Кукеза, Яциків, Бігунок.
15 грн.: Пешенкова, Сметана.
20 грн.: Мельничук, Бонк, Терлецький, Удяк, Унятицька, Полонський, Дмитрів, Руцька, Ших Сосна, Матчишин, Білецький, Афанасієва, Михайлівська, Шнайдер, Мотрич, Дзюба, Перхун, Грейцаровська, Сенечин, Химин, Цицик, Бернадович.
25 грн.: Миколаюк, Гальчак.
30 грн.: Гнатів, Масендич, Унятицька.
40 грн.: Круглій, Іванус.
50 грн.: Денис, Котик, Семен, Хованець, Гайдук, Олексин, Квас, Гірняк, Мацько, Новосільська.
100 грн.: Богатіков, Пудилик, Руденко, Ткачів, Топій.

КОЛЯДА 2010

Кураторство N 3

Майдан Ринок N 31, вул. Гончарська, вул. Д. Галицького, вул. Замкова Гора, вул. Шкільна, вул. Жупна 1-5.

Куратор: Анна Белінська

10 грн.: Кравець, Несмачний, Зубрицька.
20 грн.: Жгута, Пагута, Ігнатович, Коновалова, Тимошишин, Соловій.
50 грн.: Драч, Базилько, Гірняк, Мачишин, Баран, Карпинець.
100 грн.: Шулак, Ряполов.
150 грн.: Белінський. 200 грн.: Джуфер.

Кураторство N 4

Вул. Бориславська, 2.

Куратор: Анна Василів

10 грн.: Леськів, Малкова, Дуплика, Дутко.
20 грн.: Юденко, Мисько, Павлов, Трегуб, Собко, Бараш, Стецьків, Яворський.
30 грн.: Гаргас, Кустенко, Гудзь, Сея.
40 грн.: Козлова.
50 грн.: Херович, Симович, Іштван, Мацала, Табачинський, Ляшенко, Ільїнський, Шавригіна, Антонік, Белз, Барщик, Трушина, Одинак, Лазірко, Білокур, Сеньків, Бродич, Лішинська, Кретович, Хазіновій, Хохлов, Барна, Николин, Дєяшкіна, Кусь, Кудрицький.
70 грн.: Петрик.
100 грн.: Василів, бар "Мальви", маг. "Імперія спокуси", бар "Сан-Сет".

Кураторство N 6

Вул. Бориславська, 19, вул. Бориславська, (від світлофора до вул. Св. Юра та Гор. Брама).

Куратор: Анна Пастернак

5 грн.: Лукін, Кенц. 6 грн.: Шурик.
10 грн.: Бабійчук, Захарчук, Куцик, Колабачук, Верещинська, Гаркуша, Ярошинська, Рендович. 15 грн.: Лех.
20 грн.: Жигало-Давидяк, Кричковська, Недашівська, Гумення, Федчак, Гафлей, Гадык-Храпенко, Білик, Пентак, Садова, Кобрин, Примяк, Яцентій, Грицьків.
25 грн.: Нянгицька, Кривецький, Ощипок. 30 грн.: Казакова.
40 грн.: Бочневич, Прокопів.
45 грн.: Сурма
50 грн.: Гук, Кісичин, Шевяк, Щербак, Ригіль, Іваник, Грущенко, Марків, Лисович, Тезбір, Сидорак, Матійчик, Низовська, Середницький, Пилько, Голуб, Монастирський. 80 грн.: Палиняк-Стець.
100 грн.: Коберинко, Магера, Качмарик
104 грн.: Кобирино, Білас.

Кураторство N 9

Вул. Бориславська N 39, 45, 47, 49

Куратори: Анна Бобик

3 грн.: Зелінко. 5 грн.: Мурашко, Погоріла.
10 грн.: Федоронько, Матвішин, Піжик, Соболева, Коршунова, Гасерик, Кушнір, Кузик, Тригуб, Хімчук, Сабат, Орищак, Некрасова. 15 грн.: Вітушинський, Ченцова.
20 грн.: Даців, Рахель, Федорчук, Букай, Іванцюх, Романська, Кузьмин, Соломчак, Грицьків, Пристай, Домович, Бодров, Старостіна, Мазур, Бориняк, Гентош, Ляховенко, Гринаш.
25 грн.: Кравчук, Зисько.
30 грн.: Лугова, Свищ, Бігун, Кулиняк.

40 грн.: Басараб, Мацьків.

50 грн.: Біла, Савка, Герасим, Кобирино, Михайлович, Михняк.

70 грн.: Мисько, Савка.

100 грн.: Бобик, Бірук.

Кураторство N 11

Вул. Нафтовиків, вул. Будівельна, вул. Вагилевича, вул. Заводський.

Куратори: Оксана Терлецька

7 грн.: Кантор. 10 грн.: Зубко.
15 грн.: Майкут, Теслюк.
20 грн.: Войтович, Баданова, Коваль, Михаць, Возниця, Бернадович, Ліпська, Федак, Модрицька, Фещак, Мельник, Федорчук.
30 грн.: Салівка, Почекайло, Новосільська.
50 грн.: Леньо, Ляховенко, Дідковська, Протиняк, Навроцький, Шумада, Максимяк, Левицька, Салямон, Дмитрах, Квацова, Терлецька, Приставський, Кретчак, Тиха, Ключас, Тимечко, Чурак, Винар, Кобирино, Шемеляк, Кімак, Дидинський, Макарович, Шманько, Сеньків, Кучма, Малинівський, Кушлик, Кушлик, Жук.
100 грн.: Глодан, Конопльова, Щипко, Оленич, Кушнір, Макарова, Бобик, Оліярчук, Шибунчак, Дідовська, Бушта.

Кураторство N 13

Вул. Слоний Ставок, вул. Коменярська.

Куратори: Марія Херович, Анна Фещак

10 грн.: Рендович, Горолицький.
15 грн.: Котова.
20 грн.: Винницький, Цюкало, Минюк, Богомаз, Федорович, Лялюк.
35 грн.: Садовий.
40 грн.: Лопушанська, Головата, Фещак.
50 грн.: Дудич, Херович, Фірман, Михаць, Метіль, Калакуняк, Тупичак, Наконечна, Вітушинський, Гаврилюк.
100 грн.: Михаць, Німлович, маг. "Делікатес".

Кураторство N 14

Вул. Зваричка (до вул. Коцюбинського), вул. Турянського, вул. Коцюбинського (№1-7, №2-10), вул. Барського, вул. Тиха.

Куратор: Анна Летнянчин

10 грн.: Бандрівська, Ангаш.
20 грн.: Левицька, Войтко, Іванців, Бабій, Бац, Мельник. 25 грн.: Макруха.
30 грн.: Ярощак, Брона, Бандрівська.
40 грн.: Кручай, Луців.
50 грн.: Мархева, Шайдюк, Жук, Дика, Капустинська, Кабало, Журавлюк, Грицьків, Козар, Карпа, Іваськів, Сивохіп, Рудницька, Колодій, Бачара, Шологін, Николяк, Слотило, Пагута, Лісовський, Павець. 70 грн.: Качмар.
100 грн.: Шевкенич, Романишин, Летнянчин.
200 грн.: Коваль, Білоган.

Кураторство N 17

Вул. Січових Стрільців (від вул. Зваричкої до вул. Шевченка).

Куратор: Лідія Рамик

10 грн.: Якубовська, Райхель.
15 грн.: Тарасович, Коблянський.
20 грн.: Підгорецька. 30 грн.: Мельник, Кушиловська, Гураєвська, Лев.
50 грн.: Хомич, Чепига, Знак, Пашко,

Кузан, Красневич. 100 грн.: Крейс.
120 грн.: Рамик. 150 грн.: Лозинська.

Кураторство N 19

Вул. Січових Стрільців (від вул. Шевченка до Вічного Вогню), вул. Самбірська (від вул. І. Франка до вул. Сагайдачного), провул. Зелений.

Куратор: Марія Гординська

3 грн.: Єрмоленко. 6 грн.: Будинкевич.
10 грн.: Кулиняк, Костишин, Матвішин, Кудла, Бернацька.
15 грн.: Барановська, Лескова.
20 грн.: Петрик, Романюк, Лівий, Чушак, Ортинська, Волошин, Куртяк, Бугай, Дорошенко, Берчук, Середницький, Вошик, Михайлівський, Войтович, Риженко.
30 грн.: Левицький, Лучечко, маг. "Софія".
40 грн.: Старун, Синишин.
50 грн.: Маціборко, Костишин, Нечипор, Сизоненко, Попп, Дубик, Башук, Чухрій, Войтович, Мартинів, Климишин.
100 грн.: Бунь, Костик, Гординський, Козак, Черевко, Драбик.

Кураторство N 20

Вул. Трускавецька, вул. Завалля, вул. Шопена

Куратори: Тетяна Буківська, Євгенія Дідух

5 грн.: .
10 грн.: Кирчей, Бем, Нечипур, Харкавець.
15 грн.: Романишин.
20 грн.: Ковальська, Мацигін, Ілечко, Кузів, Лиско, кафе "Марія", Лободич, Романишин, Андрусів, Кулик.
25 грн.: Шмігельська, Андрусів.
30 грн.: Пристай, Дорофеев.
40 грн.: Коваль.
50 грн.: Синишин, Білінський, Чабан, Добрянський, Захаряк, Паславський, Монастирська, Марцих, Думальський, Мокринський, Корінець, Дідух, Христофорова, Конончук, Буківський, Буківський, Ковальчук, Дачук.
70 грн.: Білик.
100 грн.: офіс "Оріфлейм", Ясінський, Бац.
150 грн.: Дорошевич.

Кураторство N 23

Вул. Сагайдачного NN41/1-2

Куратори: Галина Пукаляк, Ольга Курчик

20 грн.: Луб, Ладанай, Маркевич, Смуток, Вільха, Степанов. 30 грн.: Зенів, Прокичук.
50 грн.: Садова, Квик, Дацюк, Бокало, Семенюк, Коваль, Іванчук, Климак, Мінюк.
100 грн.: Галяк, Булко.
200 грн.: Курчик, Порицька, Завійський.

Кураторство N 37

Вул. Ю Юра. Куратор: Оксана Кулиняк

10 грн.: Коляса, Болюк, Карелін, Царан, Злупко, Гриник, Провозін.
20 грн.: Степанюк, Лапішко, Матвішин, Хайнус, Лесів, Тустанівська, Цебак.
25 грн.: Хлопик. 30 грн.: Дебляк.
40 грн.: Полуда, Харів.
50 грн.: Греськів, Беш, Петрова, Юськів, Каракевич, Гівчак, Андрушків, Демяновський, Куричай, Пристай, Кобирино, Дівчур.
100 грн.: Кулиняк, Глуха, Грабовський, Фрайт.

Синодальне послання

з нагоди двадцятиліття легалізації УГКЦ, шістдесятип'ятиліття з дня смерті Митрополита Андрея (Шептицького) та двадцятип'ятиліття з дня смерті Патріарха Йосифа (Сліпого)

(Закінчення. Поч. у попередньому номері)

У перспективі єдиного патріархату

Ось нове творю все (Одкр. 21, 5).

Кожна Церква звершує свою місію серед конкретного народу, в певному історичному часі та географічному просторі. Подібно як Ісус Христос, ставши людським дитям, «зростав мудрістю, літати і ласкою в Бога та в людей» (Лк. 2, 52), щоб досягнути вік зрілого мужа, так і свята Церква – Його Тіло – має різні етапи свого розвитку та ступені зрілості. Різні форми організаційної структури ми по-церковному називаємо єпархіями, митрополіями та патріархатами. Серед останніх особливою пошаною втішаються п'ять найдавніших патріархатів: Рима, Царгорода, Олександрії, Антіохії та Єрусалима (т. зв. Пентархія), які були встановлені Вселенськими Соборами в першому тисячолітті християнської історії. Упродовж другого тисячоліття патріаршої гідності, насамперед за підтримки відповідної державної влади, домоглися Московська, Сербська, Болгарська й Румунська Церкви.

Ідея патріархату Київської Церкви зродилася на початку XVII століття у дещо інших обставинах та мала свою специфіку, оскільки визрівала не з політичних мотивацій, а з насущних потреб церковного життя. Ця ідея, за задумом її видатних речників – Митрополитів Йосифа Велямина (Рутського) та Петра (Могили), – полягала насамперед у тому, щоб поєднати дві гілки колись єдиної українсько-білоруської Церкви, які внаслідок незгод щодо укладення Берестейської унії опинилися під різними юрисдикціями: Рима й Царгорода. Спільний патріархат мав би, за тодішнім висловом, не лише поєднати «Русь із Руссю», а й спричинитися до відновлення єдності між християнським Сходом і Заходом, підтримуючи сопричастя з Першим і Другим Римами та допомагаючи їм подолати гіркі наслідки церковного розколу. На жаль, конфесійна упередженість тодішнього проводу великих Церков та фанатизм загалом не дозволили втілити в життя таку «універсальну унію», але її здатність стимулювати екуменічний діалог і сприяти церковному порозумінню й поєднанню в Україні не згасла з плином часу і не згубилася в глибині віків.

У XX столітті її палким промотором знову стає унійний Митрополит – Андрей (Шептицький), який, подібно до свого великого попередника Йосифа Велямина (Рутського), готовий був навіть зректися особистих амбіцій заради єдності Укра-

їнської Церкви та її поєднання з Вселенською Церквою, хоча саме йому уряд Української Народної Республіки у 1918 році пропонував патріарший титул. Згодом у своєму зверненні до православних співбратів з 1942 року слуга Божий писав:

При відновленні Київської митрополії та при майбутньому, дасть Бог, піднесенні київського престолу до гідності патріархату, ми будемо канонічно підпорядковані тому патріархові, коли він визнає владу Вселенського Архієрея.

Не тільки ми, греко-католики, не маємо ніякої волі старшувати і накидатися нашим братам, але навпаки, ми готові навіть з власною стратою їм підчинитися, так що й повна злука двох українських віроісповідань виглядала би так, що радше треба б говорити про підчинення греко-католиків під владу Київського Патріарха.

Але і цього разу плани поєднання і патріаршого довершення ієрархічної структури Української Церкви були брутально перервані насиллям безбожної комуністичної влади, яка не лише придушила спроби відновлення Української державності, а й піддала жорстоким переслідуванням і заборонам усяку релігійну діяльність, а УАПЦ й УГКЦ офіційно ліквідувала. Однак відразу після звільнення з ув'язнення тогочасний Митрополит Галицький Йосиф (Сліпий) порушив питання про визнання Києво-Галицького патріархату перед отцями Другого Ватиканського Собору, покликаючись на те, що:

Київські митрополити, хоч не носили патріаршого титулу, управляли Церквою наче патріархи, користуючись патріаршими правами по взору інших Східних Церков. Вони були свідомі, що патріархат Церкви – це видимий знак зрілості і самобутності помісної Церкви та могутній чинник в церковному і народному житті.

У 1975 році він же започакував процес фактичного творення патріархату УГКЦ, який триває й досі.

Коли 1991 року постала незалежна Українська держава, свій рух до патріархату відновило й українське православ'я. Між православними Церквами немає односторонності щодо способу досягнення патріаршого статусу: одні вибрали шлях самопроголошення його (як-от УАПЦ у 1991 році), інші віддають перевагу шляху через «дарування автокефалії». Натомість спільним є те, що усі спадкоємці історичної Київської Церкви в Україні визнають, що вона дозріла для досягнення патріаршого статусу. Практичне втілення патріархальної ідеї в обох – греко-католицькій і

православній – гілках Київської Церкви виразно свідчить також про те, що ця ідея насправді має понадконфесійну природу. У цьому випадку навіть найменший успіх однієї з гілок водночас стає успіхом усіх, оскільки крок за кроком прокладає шлях до кінцевої мети – патріархату єдиного, сопричасного.

Останнє двадцятиліття засвідчило, що домогтися визнання патріархатів, проголошених нащадками Київської Церкви, не легко. Що в цій ситуації робити спадкоємцям Святоволодимирівського Хрещення в Україні: впадати в розпач? знеохочуватися? живити в серці образу на уявних винуватців?

Передусім цей виклик вимагає від нас і духовного гарту, і євангельського смирення. Зокрема ми, греко-католики, мусимо зрозуміти тих, для кого проголошений нашою Церквою патріархат видається порушенням освячених часом еклесіальних традицій, і невтомно переконувати їх, що це – воля її Божого народу упродовж уже чотирьох століть. Водночас ми покликані сповнити заповіт Патріарха Йосифа: «Ніколи не відмовляйтеся від Патріархату своєї Страдної Церкви, ви ж живі, існуючі її діти!» Це завдання передбачає, що ми мали б із розумінням, але при цьому й наполегливо переконувати світову християнську спільноту, що Києво-Галицький патріархат міг би стати «серцем» для західної та східної «легень» одного Тіла Церкви Христової, або, як про це писав Патріарх Йосиф, «[об'єднаний] Київський Патріархат мав бути, і з певністю став би ним, рятунком церковної єдності у Вселенській Христовій Церкві і рятунком нашої української, церковної і національної єдності» (Заповіт).

Проте всього цього було би все-таки замало. Прислухаймося знову до голосів автора «Заповіту»:

Завершення [окремих помісних східних] Церков патріаршим вінцем було завжди оводом дозрілої християнської свідомості у Божому люді, у всіх його складових частинах, у свідомості духівництва і пастирів, причому свідомість мирян, отого духовного стада, довіреного їхньому пастирському служінню, зіграла неабияку роль. Бо тільки дозріла свідомість своїх власних церковних і національних скарбів, своїх культурних та історичних надбань і цінностей, своїх трудів і жертв, що входили в скарбницю цілої Вселенської Христової Церкви, створювали тверду основу для Патріархату!

Іншими словами, великих наших цілей, зокрема патріархату, ми досягнемо не інакше, як працею над нашим духом, який

повинен бути гідним цих великих завдань. Патріархат є для нашого Божого народу не самоціллю і не політично умотивованою метою. У ньому зосереджені питання не лише устрою Церкви, а й єдності її Божого народу та його святості. Тому не дивно, що в епіграф до цього розділу винесено відомий новозавітний вислів: «Ось нове творю все». До «творення нового» нас спонукають особливості нашої геополітичної та екуменічної ситуації, а головне – ті духовні виклики, які стоять перед нами. Отож нашим завданням є не лише вимурувати «стіни» патріархату, а й наповнити їх живим вогнем нашої віри – і тоді наша патріарша «оселя» буде визнана у світі як благословенна Богом. Саме це й мали на увазі наші єпископи, звертаючись із Пастирським посланням «Про утвердження патріаршого устрою Української Греко-Католицької Церкви» (2004) до вірних:

Патріарший статус Церкви – це не тільки декрет Синоду Єпископів, підтверджений визнанням Святішого Отця. Це передусім преображене життя Божого народу, який усвідомлює свої нові обов'язки та відповідальності. Завданням усієї Церкви є невтомно працювати над таким преображенням.

«І будете мені свідками... аж до краю землі»

Мої очі бачили твоє спасіння, що ти приготував перед усіма народами (Лк. 2, 30–31).

Як уже було сказано, до практичної реалізації своїх патріарших устремлень наша Церква приступила на поселеннях, коли вірні в Україні були брутально позбавлені права на існування. Та жертвна місія, яку взяла на себе наші країни у вільних частинах світу, викликає в наших серцях почуття великої вдячності та спонукає нас придивитися ближче до цієї сторінки нашої церковної історії та сучасного буття Церкви.

Починаючи з кінця XIX століття Бог у своєму Промислі повів нашу Церкву і народ зовсім новими шляхами, простеляючи їх далеко поза межі рідної землі. Відтоді й дотепер мільйони наших співвітчизників покидали і покидають свій дім, волею чи неволею опиняючись далеко від України, практично на всіх континентах нашої планети. Такими дивними Божими шляхами – головне через мирян, а згодом і через своїх священнослужителів – дісталася Київська Церква й до народів і культур, до яких ніколи раніше не йшла і серед яких ніколи не сподівалася працювати.

Реагуючи насамперед на духовні потреби українських заробітчан та переселенців, уже Митрополит Сильвестр (Сембратович) доклав чимало зусиль, щоб послати до вірних своєї Церкви греко-католицьких душпастирів. Стараннями Митрополита Андрея, який двічі особисто відвідав заокеанські поселення, наші одновітці отримали й своїх архиєпископів:

Владика Сотера (Ортинського) у Сполучених Штатах Америки (1907) та блаженномученика Микиту (Будку) у Канаді (1912). Після Другої світової війни, коли до першої та другої хвиль заробітчанської еміграції додалася справжня лавина політичних скитальців, греко-католицькі єпархії у цих державах було піднесено до рангу митрополій, а ієрархічні структури УГКЦ поширено на Південну Америку, Західну Європу та Австралію.

Динамічний розвиток українського церковного життя на поселеннях мав важливе значення з огляду на несприятливі умови на рідних землях, особливо після того, як внаслідок тоталітарного насильства Греко-Католицьку Церкву було заборонено в Україні та в інших державах комуністичного блоку. Неоціненною є допомога, яку надала Церква на поселеннях своїй приреченій на мовчання Церкві на батьківських землях, ставши її голосом у вільному світі. Цього року, відзначаючи 20-ліття легалізації нашої Церкви, ми не раз вдячно згадували, як спрагло припадали вірні катакомбної Церкви до своїх радіоприймачів, з яких через передачі Радіо Ватикану до них лунали рідний літургійний спів і теплі слова духовної підтримки. Ми вдячно відзначали також, що Церква на поселеннях немало спричинилася до виходу УГКЦ з підпілля наприкінці 80-х років XX століття і до розбудови її структур упродовж подальшого двадцятиліття релігійної свободи.

Відтоді ситуація Церкви різко змінилася, і у своєму Посланні з приводу 60-ї річниці Львівського псевдособору 1946 року Синод Єпископів Церкви на матірніх землях відзначив:

Сподіваємося, що тепер Українська Греко-Католицька Церква, поступово розвинувши можливості душпастирської опіки й послідовно відстоюючи право на релігійну свободу на всіх теренах колишнього Радянського Союзу, зможе відновити свій духовний зв'язок і належно послужити тим своїм вірним, які цього бажають.

Ці слова, звернені передусім до греко-католиків у країнах їхнього новітнього розселення (включно з Росією й Казахстаном), цілком закономірно можна віднести й до вірних нашої Церкви на всіх залюднених континентах. Зміцнення духовного зв'язку й розбудова тісніших взаємин мають стати плодами здобутої свободи й відновленого чуття єдиної християнської родини.

Проте тут укотре виринає запитання: як це правильно робити? І тут знову може прислужитися досвід історії та приклад наших великих попередників. Зокрема, слуга Божий Андрей (Шептицький) не лише ініціював проведення спільних нарад греко-католицьких єпископів для узгодження найважливіших питань розвитку богослужбового життя чи вдосконалення канонічного правопорядку, а й не пере-

ставав від імені «єпископів Галицької церковної провінції» закликати «передовсім преосвящених єпископов нашого обряду й наш нарід Закарпатської Русі, Югославії, Сполучених Держав Північної Америки й Канади, Румунії й Бразилії», а також «вірних наших єпархій, а відтак і розпорощених по цілому майже світі емігрантів» уникати «всього того, що ділить і роз'єднює», а шукати «всюди того, що лучить і єднає» (Спільне послання до 950-ліття Хрещення Русі-України, 1938 рік).

Після визволення з ув'язнення Патріарх Йосиф доклав великих зусиль, щоб згуртувати «в розсіяні суцях», скликаючи конференції греко-католицьких єпископів, а згодом і Синоди помісної УГКЦ, «щоб злучити те розсіяне стадо воедино, об'єднати його біля свого Глави і Батька, щоб цьому об'єднанню дати вияв в нашому традиційному правлінні, в священних церковних Синодах» (Послання з нагоди завершення 90 літ життя).

Для Патріарха була безсумнівною нерозривна єдність УГКЦ в усьому світі:

В єдності рятуйте нашу Церкву від загибелі і руїни! Нехай Ваша єдність, єдність всього єпископату Української Католицької Церкви, буде стимулом і надхненням для всіх тих пастирів, духовників і мирян, яких батьків і прадідів родила Церква-Мати, Київська митрополія (Заповіт).

На його переконання, всі діти цієї Церкви, хоч куди закинула їх доля, втішаються духовними скарбами тисячолітнього київського християнства. Водночас вони покликані плекати свою церковно-історичну традицію у контексті культури країн свого поселення. Тому перед ними стоїть нелегке завдання, щоб, належно представляючи свою традицію, збагатити культури своїх нових батьківщин. Своєю чергою, органічно синтезуючи цінні елементи місцевих культур, УГКЦ може ширше відкритися на духовні запити інших народів, давати на них відповіді на підставі київської традиції.

Отож, підхід Ісповідника віри Патріарха Йосифа до розуміння сучасної УГКЦ є справді пророчим. З одного боку, він дає змогу уникнути надмірної централізації, наслідком якої було би зведення Церкви на поселеннях до українських анклавів, які перебувають у релігійно-культурному «етто», штучно ізольованому від повноцінного життя в новій країні та приреченому на асиміляцію. З другого боку, збереження єдності Церкви в Україні із ієрархією та спільнотами вірних поза її межами дає змогу завжди ділитися з ними своїми скарбами, а їм – щедро черпати з її віковичного джерела і завдяки цьому продовжувати духовно приваблювати до себе нові покоління вірних та відкрити для себе глобальні духовні, культурні й цивілізаційні перспективи.

(Закінчення у наступному номері)

Звернення

Синоду Єпископів Києво-Галицького Верховного Архиєпископства УГКЦ до вірних Української Греко-Католицької Церкви та людей доброї волі з нагоди другого туру виборів Президента України

«Щасливий народ, що йому Господь – Бог його!»

(Псалом 143, 156)

Дорогі у Христі!

7 лютого 2010 року Божого відбудеться другий тур виборів Президента України. Перший тур, в якому ми нещодавно взяли участь і могли вибирати серед багатьох кандидатів, став проміжним. Тому під час другого туру відбудеться остаточний вибір і він стане дуже важливою подією для нашої держави.

Наш народ повинен розуміти, що можливість вільно, без зовнішнього примусу вибирати керівника держави є для нас великим привілеєм. Водночас ця свобода становить для нас святий громадянський обов'язок. Тому бажаємо з нагоди Президентських виборів звернути вашу увагу на відповідальність, яку кожен українець повинен проявити у зв'язку з цією важливою подією, та на потребу молитви до Господа.

Відповідальність. Відповідальність, що стосується виборів, має різні аспекти. По-перше, вона полягає в тому, щоб використати можливість вибирати Главу держави. Злегковажити цією можливістю, не проголосувати – це не є мудрим рішенням, а радше – навпаки. Скористатися правом вибирати – означає проявити громадянську зрілість та відповідальність. Натомість не голосувати – значить втекти від відповідальності. Кожний з нас повинен дуже сумлінно поставитися до цього і не змарнувати нагоди справжнього волевиявлення.

По-друге, ми, виборці, особисто відповідальні за те, щоб могли скористатися своїм правом. Кожен повинен подбати, щоб був належно зареєстрований та щоб нічого не могло перешкодити йому виконати цей громадянський обов'язок.

По-третє, стосовно Бога і щодо власного сумління ми зобов'язані чесно використати свою можливість вибирати. Гріхом є піддатися підступним задумам керувати нашим вибором за допомогою грошових винагород чи уявних привілеїв.

Четвертим і дуже важливим проявом нашої відповідальності є пізнати кандидатів та зробити вибір: розумний, розсудливий, не емоційний чи принагідний. Обидва кандидати, які пройшли до другого туру – це особи, які упродовж тривалого часу в різних обставинах обіймали високі та відповідальні державні посади. Їхня поведінка та діяльність на цих посадах є об'єктивною підставою для того, щоб ми могли зробити вільний і відповідальний вибір. Щодо програм та обіцянок, то їх буде можна оцінювати та засуджувати аж через кілька років.

Дорогі у Христі, ми часто чуємо і навіть самі говоримо про те, що всі, хто претендує на відповідальні посади, мають відзначитися почуттям відповідальності. Однак те, що ми вимагаємо від інших, мусимо виконувати насамперед самі у власному житті. Тому настійно нагадуємо, що ми повинні діяти відповідально, як зрілі демократичні виборці.

Молитва. Кожна побожна людина старається дивитися на дійсність також очима віри, тобто оцінювати все стосовно Господа Бога. Ми плануємо у ближньому майбутньому розглянути доволі широко відносини політики і релігії, бо перед кожними виборами, які відбуваються в нашій країні, повторюються певні запитання: ми хотіли б дати на них вичерпну відповідь і тим самим уникнути непотрібних дискусій. Сьогодні ж обмежимося лише двома елементами, про які не можна забувати.

Дорогі у Христі, закликаємо вас до

молитви. Що означає молитися в обставинах виборів? Це означає, передусім, поручити Богові себе, свій народ і свою державу. Ми можемо звертатися до Господа Бога з проханнями про те, що вважаємо для себе потрібним, бо Він наш Батько, а ми Його діти. Однак суттєвим у цій ситуації є те, що Він як добрий Батько, Володар Всесвіту найкраще знає, що для нас є корисним. Тому молитва, до якої закликаємо, полягає у тому, щоб віддати себе в батьківські руки нашого Творця і Добродія. Другий елемент, про який не сміємо забувати – це те, що у будь-яких обставинах ми маємо свідомо виконувати Божу волю, Господній закон. Наша поведінка у цей час і в цих обставинах мусить під кожним оглядом відповідати вимогам Божого закону: йдеться про повагу до людини, абсолютну чесність і пошанування прав інших. Щира молитва зобов'язує нас бути християнами не на словах, а на ділі.

Закликаємо вас, дорогі у Христі, молитися у цей важливий для нашої держави час. Звертатися до Бога можемо в особистій чи у спільній молитві. Не приписуємо якоїсь особливої форми молитви, однак нагадуємо, що в багатьох громадах практикують коротку спільну молитву після богослужіння. Прохаємо вас пам'ятати про те, що ми вам сьогодні сказали про суть справді християнської молитви.

Благословення Господнє на вас!

**Від імені Синоду Єпископів
Української Греко-Католицької
Церкви**

+ ЛЮБОМИР

**Дано в Києві,
при Патріаршому соборі
Воскресіння Христового,
25 січня 2010 року**

Постанови

Сорок восьмої сесії Синоду Єпископів Києво-Галицького Верховного Архиєпископства УГКЦ

Львів-Брюховичі, 21-22 січня 2010 року Божого

1. Прийняти із внесеними поправками та доповненнями Правильник протопресвітера УГКЦ.

2. Доручити Преосвященному Владиці Степанові (Менькові) і Преосвященному Владиці Йосафатові (Говері) сформувати склад Комісії пізніх покликань та означити можливі шляхи вирішення проблем, пов'язаних із цим питанням, і подати їх на наступну сесію Митрополичого Синоду.

3. Затвердити Звернення Синоду Єпископів Києво-Галицького Верховного Архиєпископства УГКЦ до вірних Української Греко-Католицької Церкви та людей доброї волі з нагоди другого туру виборів Президента України.

4. Просити Блаженнішого Любомира у співпраці з Комісією душпастирства охо-

рони здоров'я та Інститутом родини при Українському католицькому університеті до 15 лютого опрацювати на базі висловлених пропозицій інструкцію для душпастирів щодо розрешення від гріха абортів.

5. Благословити діяльність Колегії економістів УГКЦ та рекомендувати доопрацювати її Статут згідно з висловленими на Митрополичому Синоді пропозиціями і зауваженнями.

6. Надати Реабілітаційному центру «Назарет» статус загальноцерковного реабілітаційного центру для допомоги залежним від алкоголю і наркотиків та сприяти поширенню інформації про його діяльність у всіх парафіях УГКЦ.

7. Реорганізувати Комісію соціальних комунікацій УГКЦ у Відділ єпархіальних

прес-служб Департаменту інформації Патріаршої курії УГКЦ.

8. Поблагословити ідею створення «Народної школи» для молоді та подати проект її створення для розгляду наступній Сесії Митрополичого Синоду.

9. Доручити Літургійній комісії УГКЦ доопрацювати текст вставки на литійній ектенії Вечірні імена наших святих та представити його на наступну Сесію Митрополичого Синоду.

10. Провести Сорок дев'яту сесію Синоду Єпископів Києво-Галицького Верховного Архиєпископства Української Греко-Католицької Церкви у березні 2010 року Божого.

Ці постанови набирають чинності

1 лютого 2010 року Божого

**Голова Синоду Єпископів
Києво-Галицького Верховного
Архиєпископства
Української Греко-Католицької Церкви
+ Любомир**

ОПОВІДІ

наміряються вступити у стан подружній:

Ім'я та прізвище	Дата і місце народження	Віровизнання	Стан	Адреса
Вінчання – 6 лютого 2010 р.				
Микола Валяшек	21.02.1986 р. с. Хідновичі	греко-католицьке	вільний	вул. Самбірська, 55, кв. 55
Марія Корнієнко	24.12.1982 р. м. Дрогобич	греко-католицьке	цив. розлуч.	вул. Трускавецька, 10, кв. 2
Вінчання – 7 лютого 2010 р.				
Роман Чапля	14.03.1988 р. с. Нагуєвичі	греко-католицьке	вільний	с. Нагуєвичі Дрогобицького району
Леся Чапля	02.05.1990 р. м. Дрогобич	греко-католицьке	вільний	вул. Самбірська, 60/2, кв. 7
Вінчання – 11 лютого 2010 р.				
Михайло Сирко	19.10.1982 р. смт. Підбуж	греко-католицьке	вільний	смт. Підбуж Дрогобицького району
Віра Трускавецька	08.02.1988 р. смт. Підбуж	греко-католицьке	вільний	вул. Стуса, 1, кв. 9
Вінчання – 13 лютого 2010 р.				
Ярослав Шестопапець	31.10.1984 р. м. Дрогобич	греко-католицьке	вільний	вул. Грабовського, 6
Уляна Викрикач	03.11.1982 р. м. Дрогобич	греко-католицьке	вільний	вул. Самбірська, 94, кв. 241

Якщо комусь відомі будь-які канонічні перешкоди щодо укладення даних подруж, просимо повідомити парафіяльний уряд.

КОЛЯДА 2010

Кураторство N 32

Вул. І. Франка NN1-31, 2-38,
вул. Лисенка, вул. Заньковецької
Куратори: Марія Клесяк,
Галина Строцька

10 грн.: Яворська, Карнаухова, Гуска, Левицька, Ковбель, Когут, Мельник, Голубева, Васкан, Бабій, Шерій, Користильова, Ших, Ковальчук, Рочняк.
20 грн.: Строцький, Розбицька, Дутко, Гнатів, Пігур, Пігур, Максимович, Пицюх, Сичевська, Куций, Солтис, Лужецький, Журавська, Даців.
25 грн.: Ясінська, Николяк, Кос.
30 грн.: Кологін, Прокопів, Кагуй, Мазур.
40 грн.: Павлюх.
50 грн.: Лісовець, Хрущ, Ільницький, Пастушак, Пшепюрська, Гарун, Пугач, Абраменко, Паславський, Дубков, Луців, Фіштик, Кметик, Сапунко, Примяк, Дорожівський. 70 грн.: Стежниця.
100 грн.: Василенко, Болецький, Клесяк, Скірко, Іванчук, Давида, Дубик.
150 грн.: Пігур. 5 дол.: Чорній.

Кураторство N 33

Вул. Шевченка
Куратор: Галина Слободенюк

10 грн.: Дицьо, Кушнір. 15 грн.: Левицька.
20 грн.: Ларіонова, Конів, Гаврик, Синишин, Кривенко. 21 грн.: Бубнова.
30 грн.: Скотний.
40 грн.: Марітчак, Новосельський.
50 грн.: Коник, Кузів, Крюков, Жихарєв, Пігут, Козак, Довгун, Федак.
100 грн.: Сидорчук, Слободнюк.
150 грн.: Пагута.

Кураторство N 34

Вул. Ю. Дрогобича
Куратор: Надія Грицик

10 грн.: Вашеко, Шаргородський, Пилипів, Годило, Куцмида, Цісельська.
20 грн.: Кінаш, Білас, Стецишин, Стецьків, Войтович, Дяків, Керч, Норулаєва, Басюк, Пристай.
30 грн.: Мельничин, Славник.
35 грн.: Плахтій. 40 грн.: Осадча, Клонцак.
50 грн.: Гук, Смиш, Савшак, Лебіщак,

Копач, Сабат, Проців, Корнієнко, Калита, Грушанська, Сюта, Сюта, Красневич.
100 грн.: Проць, Юськів, Умблат, Новак, Костик. 150 грн.: Грицик.
200 грн.: Малаковська, Кучма.

Кураторство N 36

Вул. Шашкевича. Куратор: Анна Греськів
10 грн.: Сітарчук, Павліченко.
15 грн.: Арзамасов.
20 грн.: Кравчук, Стебельська, Возняк, Наконечна, Копельців, Яковлева, Луців, Гренда, Владика, Дягілев, Бур, Шиманський, Саламін, Харів.
30 грн.: Добош, Галич, Садельніков, Нечипор. 35 грн.: Добош.
50 грн.: Свищ, Яджак, Сабат, Попов, Олійник, Дерев'яно. 100 грн.: Голиць, Сокульський, Пилипишин-Удяк, .

Кураторство N 24

Вул. Чехова. Куратор: Любов Витрикуш
10 грн.: Богоявленська, Мршалок.
15 грн.: Єгорова.
20 грн.: Легедза, Базар, Іваненко, Бубнов. 25 грн.: Коваль, Коваль.
30 грн.: Кулинич, Пуртак.
50 грн.: Витрикуш, Храпенко.
100 грн.: Яцюк, Пешук.

Розклад занять у Недільній школі:

Субота

	Кабінет №5	Кабінет № 7
10.00	6 клас	5 клас
11.00	7 клас	4 клас
12.00	8 клас	3 клас
13.00	9 клас	2 клас
14.00	10 клас	
15.00	11 клас	

Субота

11.00 – вівтарна дружина (трапезна)

Неділя

10.30 – дошкільна група (кабінет № 6)
11.30 – 1 клас (кабінет № 6)

Катехит Олійник Ірина Романівна – 6, 7, 8, 9, 10, 11 класи

Катехит Кулиняк Наталія – дошкільна група, 1, 2,3, 4, 5 класи

КОЛЯДА 2010**Кураторство N 38**

Вул. Устияновичів.

Куратор: Ростислав Куртяк**10 грн.:** Рахманін, Бялас, Ткач.**20 грн.:** Макарець, Васишин, Корнеєв, Мартинів, Станович., Німилович, Гойда.**30 грн.:** Касюхнич, Боднар.**40 грн.:** Губицька.**50 грн.:** Давид, Дудзяк, Дендура, Станович, Тиркус, Уманцева.**100 грн.:** Сютик, Фур, Вільха.**150 грн.:** Куртяк.**Наші парафіяни:**

Андрій Сокульський, 1984 р.н. – Галина Філатова, 1988 р.н.;

Іван Івах, 1964 р.н. – Оксана Бобик, 1973 р.н.;

Роман Зварич, 1980 р.н. – Мар'яна Пашко, 1980 р.н.;

Євген Марков, 1985 р.н. – Ірина Козуля, 1990 р.н.

отримали Святу Тайну Подружжя.

Вітаємо Вас, дорогі у Христі,

із одруженням і зичимо Вам любові, злагоди,
миру, здоров'я, вірності та багато діточок!**Наші жертводавці:****20 грн.** - п. Володимир, п. Руслан, п. Наталя, п. Ігор.**50 грн.** - п. Світлана, п. Бернадович, п. Ігор, п. Ольга,п. Микола, п. Бейба. **100 грн.** - п. О. Маланяк, родина

Софіяник, п. О. Петровська, п. Ігор, п. Марта, безім.,

п. Туроборц, п. Ігор. **200 грн.** - п. Надія.**300 грн.** - п. Олександра Попельовська.**50 євро** - п. Люба з родиною.**На сиротинець: 20 грн.** - п. Леся.**50 грн.** - безім., пп. Іван та Галина.*Нехай милостивий Господь сторицею винагородить
Вас за складені Вами пожертви.*

Слушайте релігійну радіопередачу

“Християнська хвиля”

на дрогобицькому радіо

“Франкова земля”**щосуботи, о 16.00 год.**

“Християнська хвиля” — це проект

парафії Пресвятої Трійці УГКЦ

м. Дрогобича.

Відійшли у вічність:

Станіслав Олег, 79 р.; Мотря Ліпська, 84 р.;

Людмила Кузнецова, 65 р.; Марія Андрушко, 87 р.

Сумуємо з приводу смерті наших парафіян і складаємо
співчуття рідним та близьким покійних.**Розклад Богослужінь
з 1.02 по 14.02.2010 р.Б.****Субота, 6 лютого. Заупокійна:****7.00** – Утреня.**7.30** – Божественна Літургія за упокій. Парастас.**9.00** – Божественна Літургія за здоров'я.**17.00** – Велика Вечірня.**18.00** – Науки для хресних батьків.**Неділя, 7 лютого:****6.00** – Утреня.**7.00, 8.30, 10.30, 12.00, 17.00** – Божественна Літургія.**18.00** – Вечірня.**Середа, 10 лютого:****7.00** – Утреня.**7.30** – Божественна Літургія за упокій.**17.00** – Божественна Літургія за здоров'я.**18.00** – Велика Вечірня з Литією.**П'ятниця, 12 лютого. Трьох святих:****6.00** – Утреня.**7.00, 8.30, 10.30, 17.00** – Божественна Літургія.

Мирування.

18.00 – Вечірня.**Субота, 13 лютого:****7.00** – Утреня.**7.30** – Божественна Літургія за упокій.**9.00** – Божественна Літургія за здоров'я.**17.00** – Велика Вечірня з Литією.**18.00** – Науки для хресних батьків.**Неділя, 14 лютого. Стрітєня Господне:****6.00** – Утреня.**7.00, 8.30, 10.30, 12.00, 17.00** – Божественна Літургія.

Посвячення свічок. Мирування.

18.00 – Вечірня. Чин прощення на початок Великого

Посту.

Будні дні:**7.00** – Утреня.**7.30** – Божественна Літургія за упокій.**17.00** – Божественна Літургія за здоров'я.**18.00** – Вечірня.**Висловлюємо щирю подяку
жертводавцям благодійної їдальні**ВАТ “Дрогобицький хлібокомбінат”
(директор В.М.Кічак) — щоденно хліб.
безім. — 1000,00 грн.;

скарбонка за грудень — 1045,00 грн.

Нехай ніколи не оскудіє рука даючого.**Отримали Святі Тайни
Хрещення та Миропомазання:***Марія Галин, Назар Яворський, Тарас-Василь Ходань,
Вероніка Далавська, Яна Гуцин, Олександр Василенко.*
Вітаємо у нашій спільноті нових парафіян.